

Søholm, »jeg rejste hjem fra min Kur i Svalebach og kom saa til at køre i Kupe med et ungt Ægtepar. Det var Nordmænd, tror jeg nok, men alligevel rigtig nette og behagelige Mennesker begge to. Vi kom saa til at tale om min Svaghed, og saa spør Hr. Akselsen mig — for de hed Akselsen, husker jeg nu — saa spør han mig, om jeg har prøvet en Petroleums-kur. Han havde selv lige været saa forfærdelig syg, sagde han, og opgivet af Lægerne. Men saa havde en Ven af ham givet ham det Raad, at han i seks Uger skulde drikke en halv Pot Petroleum om Dagen — et Likörglas ad Gangen — og nu var han bleven fuldstændig rask og havde været paa Bryllupsrejse med sin Kone.«

Fru Vilhelmine, der mærkede Forlegenheden brede sig omkring Bordet, skyndte sig at sige:

»Du kan tro, lille Tante, at den Herre har bildt dig noget ind.«

»Bildt mig noget ind? Jeg har da Øjne i Ho'edet! Og jeg siger dig, han var bleven fuldkommen rask, var helt rødmusset og saa sund og frisk, som om han aldrig havde fejlet noget. Næ, kom ikke med den, Vilhelmine! Men en halv Pot om Dagen — det er rigtignok meget. Tror Professoren ikke, at man kunde nøjes med noget mindre?«

»Jeg veed det ikke; men jeg vil anbefale Dem at raadspørge en Dyrlæge.«